

[Arbejdsministeren]

I medfør af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring kan en arbejdsløshedskasse statsanerkendes, når en række nærmere definerede betingelser er opfyldt.

En af betingelserne er, at arbejdsløshedskassen organisatorisk er opbygget i overensstemmelse med en af arbejdsministeren godkendt standardvedtægt, som bl. a. fastsætter regler for, hvordan kassens ledelse skal vælges.

Valg af ledelse i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse finder sted helt uafhængigt af kassens eventuelle tilknytning til en faglig organisation, og den valgte ledelse er direkte ansvarlig over for statskassen for administrationen af dagpengene og kan ifalde ansvar for fejlagtig administration.

For så vidt angår de enkelte arbejdsløshedskasemedlemmers forhold under en overenskomststridig konflikt er dette reguleret af arbejdsløshedslovens § 61, som bestemmer, at dagpenge ikke må udbetales til et medlem, hvis ledighed skyldes, at han er omfattet af konflikt.

Jeg mener, at arbejdsløshedslovens regler er af en sådan karakter, at der ikke er grund til at frygte, at kasserne ikke vil leve op til det ansvar, de har påtaget sig i forbindelse med overtagelsen af administrationen af arbejdsløshedsforsikringen, og jeg vil derfor ikke iværksætte initiativer som foreslået af spørgeren.

Spm. nr. S 463

Til *arbejdsministeren* (10/1 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren sørge for, at de fagforeninger, der har medlemmer i ulovlige havnestrejker, bliver pålagt at betale fuld erstatning til de erhvervsdrivende, der lider tab, fordi varer ikke kan komme ind og ud af havnene?«

Begrundelse

F.eks. kyllingeproducenter og mejetærskereksportører kan jo ikke gøre for, at havnearbejderne ulovligt blokerer skabelsen af værdier i det danske samfund. Fagorganisationerne er jo mere end 50 pct. skatteyderfinansierede via skattefrihed for fagforeningskontingenter, og dette må selvfølgelig medføre, at fagforeningerne drages 100 pct. til an-

svaret for deres medlemmers ødelæggelse af det danske samfunds virksomheder og arbejdspladser.

Hvor en ægproducent således mister 1,5 millioner kroner på grund af manglende foder til 70.000 høns, må det være rimeligt, at fagforeningen sender de 1,5 millioner kroner til ægproducenten.

Ud over at ægproducenten lider tab, lider samfundet jo også tab ved, at andre arbejdspladser falder bort, og dette burde fagforeningen med de ulovligt strejkende medlemmer selvfølgelig også betale.

Besvarelse (18/1 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Arbejdsministeren har intet grundlag for at afgøre spørgsmål om erstatningsansvar for tab påført erhvervsdrivende som følge af overenskomststridige strejker.

Krav af denne art måtte i givet fald af den, der har lidt et tab, gøres gældende ved domstolene over for dem, der antages at være skadevoldere, til afgørelse efter almindelige retsgrundsætninger for erstatningsansvar.

Om mulighederne for at inddrage erstatningssynspunkter i sager for arbejdsretten kan i øvrigt generelt henvises til følgende udtalelse i Per Jacobsen: »Kollektiv arbejdsret«: »Det står således fast, at eventuelt tab i forbindelse med en overenskomststridig arbejdsstandsning ikke medfører, at retten ved bodsudmåling skal tage hensyn hertil ud fra erstatningsretlige betragtninger. På den anden side er et økonomisk tab ikke uden betydning ved bodsudmålingen. Bodden skal ifølge § 12, stk. 2, pkt. 1, udmåles under hensyn til samtlige sagens omstændigheder, og en af disse er det eventuelle tab. Det kan således tænkes, at en overenskomststridig arbejdsstandsning, der har forvoldt et alvorligt tab, er iværksat på en så hensynsløs måde, netop fordi et sådant tab måtte forudses, at det kan influere på bodsudmålingen i skærpente retning.«

Spm. nr. S 464

Til *justitsministeren* (10/1 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Bistår danske myndigheder her og i udlandet udenlandske efterretningstjenester med indsamling og registrering af oplysning-